

dre vel motiveret Ønske, og man navnlig har uregeret, at man dog ikke vel kunde lægge en Forsvarsplan, førend man vidste, hvorledes de andre Elementer i Forsvaret kom til at se ud, nemlig Hæren og Flaaden, om Hæren vilde blive en med stærke Kadres og en fuldstændig og god Uddannelse forsynet Hær, eller om den vilde blive en Militz, om det vil blive en Flaade med stærke Kampskibe eller en Kanonbaadsflotille, til hvilket Forsvaret af Landets Ryster skulde overdrages; saa skal jeg meget villig indrømme, at man naturligvis ikke kan stille disse Ting fra hinanden, at de selvfølgelig høre nøie sammen; men jeg maa dog samtidig gjøre opmærksom paa, at vi jo vide, hvorledes Hæren og Flaaden ville komme til at se ud; det vil sige, hvorledes den høie Regjering mener, at deres Ordning i det væsentlige vil blive. Der er jo nemlig forelagt os udsjællige Forslag i saa Henseende fra Regjeringens Side, og man kan da ikke sige, at man ikke veed, hvorledes de ville komme til at se ud, med mindre man vilde tro om den ærede Regjering, hvad der jo vilde være aldeles forfæstligt at tro, at den, naar den foreslaar det ene, vil gaa ind paa det stik Modsatte, at naar en af Ministrene endog har gjort sin Forblyven i Regjeringen afhængig af Forsvarets Udvikling i en vis Retning, han saa dog skulde slaa om og gaa ind paa at vælge den modsatte Retning. Det forekommer mig virkelig, at der i denne Betragtning er en tilstrækkelig Begrundelse af Ønsket om at se Forsvarets Diemed udvillet, selvfølgelig baseret paa den Plan, som Regjeringen har troet det rigtigt at lægge for Ordningen af Hær og Flaade, og paa Andet er ialtsald Mindretallets Ønske ikke gaaet ud. Et Raisonnement, der fordrer en Forsvarsplan, før man gaar over til Bestemmelse om Hærens og Flaadens Størrelse og Udseende, forekommer mig iøvrigt nok saa vel begrundet som det Modsatte, idet det vel kunde være, at man for at opnaa et vist Maal for Forsvaret kunde være tilbøjelig til at bringe noget større Offre, end man ellers vilde, naar man ikke havde dette Maal for Øie. Ialtsald maa man jo komme til et Resultat paa den ene eller den anden Maade; thi ellers kommer man jo grummet let til at gaa i en Cirkel, naar man for at faae en Forsvarsplan fordrer Bestemmelse om Hær og Flaade, og for at faae disse fordrer en Forsvarsplan. Det kommer da meget let til at staa, som det har staaet mellem Flertallet og Mindretallet med Hensyn til Pantferskibe og Anlægget af Støttepunktet for Flaaden ved Aggersø Sund, nemlig at Mindretallet ikke vil give Flaadestation uden

at faae Pantferskibe, og Flertallet vil ikke give Pantferskibe uden at faae Flaadestation, og at man saaledes ingen Begne kommer. Da det nu imidlertid af den høie Regjering ikke er anset for rigtigt at meddele Udvalget dens Tanker i saa Henseende, var der jo to Veie, Udvalget kunde gaa. Det kunde enten selv lave en Forsvarsplan og saa gjøre sit Raisonnement paa Grundlag deraf, eller det kunde lade hele den større Sag ligge og kun undersøge, hvorvidt der ved de foreslaede Anlæg virkelig blev skaffet Betingelser tilveie, som under alle Forhold maatte siges at være i Forsvarets Interesse, og hvorvidt de Udgifter, der knyttede sig dertil, kunde afholdes paa den af den høie Regjering foreslaede Maade. Naar Mindretallet har troet at burde gaa den sidste af de her omtalte Veie, saa er Hovedgrunden dertil den, at et Arbejde i den førstnævnte Retning efter dets Overbevisning er fuldstændig prælesløst. Det er Mindretallets Overbevisning, at en saa stor, betydningsfuld, omfattende og i saa mange forskellige Forhold og ikke mindst i finantziel Henseende dybt indgribende Sag, som en Forsvarsplan selvfølgelig maa være, umulig vil kunne ventes gennemført, naar den ikke frembæres af selve Regjeringen, frembæres af dens Repræsentanter for Forsvarsvæsenet med al den Kraft og Styrke, som kun en klar, det hele Forhold omfakende Tanke, en fast og moden Overbevisning og en fuld personlig Ailtro til, at den virkelig med Held vil kunne gennemføres, paa nogen Maade ere istand til at give. Kun derved anser Mindretallet det muligt at løfte et Lands Repræsentation i dens Helhed op fra de mange forskellige og ikke mindst finantzielle Betænkkeligheds-Dale til den store Offerberedvilligheds Linder, hvor man ikke forsigtig spejder til Øvre og Benstre, ikke ængstelig spørger, om det koster en Million mere eller mindre, men hvor man ser Maalet med fortrøstningsfuldt Haab om at kunne naae det og med en bestemt, for politiske Uenigheder og Kjærligheder frigjort og kun af Fædrelandskjærlighed baaren Beslutning om at ville naae det. Men for et Udvalg i et af Thingene eller for et Flertal af dette at ville tænke paa at kunne gennemføre en saadan af det opstillet Forsvarsplan, anser Mindretallet for at være en komplet Illusion. Det anser det for at være en Sten, man ikke kan rolke, og den Sten, man ikke kan løfte, skal man som bekendt helst lade ligge. Ledet af denne Betragtning har Udvalgets Mindretal derfor anset det for rigtigt foreløbigt at skyde hele dette store Spørgsmaal til Side, og naar det i sin Betænk-